

afrika, (§ 17) *opfordrer koloniudvalget* til at have opmærksomheden specielt henvendt på de små territorier og til at anbefale generalforsamlingen de bedst egnede måder, hvorpå de vil kunne opnå selvbestemmelse og uafhængighed, (§ 18) *opfordrer de administrerende magter* til at samarbejde med koloniudvalget ved at tillade adgang til koloniterritorierne for besøgsmissioner i overensstemmelse med afgørelser tidligere taget af generalforsamlingen og koloniudvalget, (§ 19) *anmoder koloniudvalget* om at overveje og rapportere til den 23. generalforsamling vedrørende afholdelsen tidligt i 1969 af en særlig konference mellem repræsentanter for kolonibefolkningerne med det formål bl. a. at overveje de mest effektive måder, hvorpå det internationale samfund kan intensivere sin bistand til disse i deres bestræbelser på at opnå selvbestemmelse, frihed og uafhængighed, (§ 20) *anmoder generalsekretæren* om at tage konkrete skridt gennem alle de medier, der står til hans rådighed, herunder publikationer, radio og fjernsyn, til at føre en række resolutioners bestemmelser ud i livet vedrørende publicering af FN's arbejde i afkoloniseringsarbejdet, om situationen i koloniterritorierne og kolonibefolkningernes konstante kamp for frihed, (§ 21) *anmoder de administrerende magter* om at samarbejde med generalsekretæren i udbredelsen af oplysninger om FN's arbejde med henblik på gennemførelsen af kolonideklarationen, (§ 22) *anmoder generalsekretæren* om at yde al økonomisk og anden bistand til gennemførelsen af denne resolution.

III. Afstemningerne.

Resolutionen (res. 2326) vedtoges med 86 stemmer for, 6 imod (USA, Storbritannien, Australien, New Zealand, Portugal og Sydafrika), medens 17 afstod (øvrige vestlige lande, herunder de nordiske, samt enkelte latinamerikanske lande). Forinden havde været afholdt en række delafstemninger; præambulære paragraf 7, der beklager visse kolonimagters negative holdning med hensyn til anerkendelsen af kolonibefolkningernes ret til selvbestemmelse, frihed og uafhængighed, vedtoges med 90 stemmer for (herunder de nordiske lande), 2 imod (Portugal og Sydafrika), medens 13 afstod (en række vest-

lige lande samt Argentina, Brasilien og Mexico). Operative paragraf 3 vedtoges med 79 for, 2 imod (Portugal og Sydafrika), medens 27 afstod (vestlige lande, herunder de nordiske samt visse latinamerikanske lande). Ordene „studiet af militære aktiviteter“ i operative paragraf 4 blev vedtaget med 75 for, 8 imod (Storbritannien, USA, Frankrig, Italien, Island, Australien, Portugal og Sydafrika), 22 afstod (øvrige vestlige lande herunder de øvrige nordiske lande, samt visse latinamerikanske lande). Operative paragraf 4 blev som helhed vedtaget med 90 stemmer for (bl. a. de nordiske lande), 3 imod (Frankrig, Sydafrika og Portugal), medens 15 afstod (en række vestlige lande samt enkelte latinamerikanske). Operative paragraf 8 og 9 vedtoges under ét med 80 stemmer for, 8 imod (bl. a. Storbritannien, USA, Australien, Belgien, Brasilien, Sydafrika og Portugal), medens 22 afstod (øvrige vestlige, herunder de nordiske lande, samt visse latinamerikanske). Operative paragraf 10 blev vedtaget med 72 stemmer for, 22 imod (vestlige lande herunder de nordiske, bortset fra Finland og Island, samt enkelte vestligt orienterede afro-asiatiske lande), medens 14 afstod (bl. a. Finland og Island). Operative paragraf 13 vedtoges med 84 stemmer for, 2 imod (Portugal og Sydafrika), medens 24 afstod (vestlige lande, herunder de nordiske, samt visse latinamerikanske lande).

Sydrhodesia.

(Dagsordenens punkt 23).

I. Debatten.

4. udvalg behandlede Sydrhodesia-spørgsmålet i tidsrummet fra den 4. til den 27. oktober 1967. Debatten i udvalget må på den ene side ses på baggrund af, at de i december 1966 af sikkerhedsrådet vedtagne udvalgte bindende sanktioner imod Sydrhodesia ikke har givet det ønskede resultat — at bringe det hvide minoritetsregime til fald eller tvinge det til forhandlingsbordet — og ej heller synes inden for en overskuelig periode at ville føre til et sådant resultat. På den anden side gav udenrigsminister Brown under generaldebatten i plenarforsamlingen klart udtryk for, at Storbritannien fortsat hverken kunne acceptere den af afro-asiaterne lige siden Sydrhodesias uafhængigheds-